

107938

HD 2/10-94

To forskjellige virkeligheter

Det er helt tydelig at det ikke er penger nok til å løse grasrotproblemene i helsestell, eldreomsorg, sosiale ytelser, trygdesystemet. Men det er på et banalt plan som statsminister, utenriksminister og andre reisende i internasjonal politikk er hevet over. De er VIPs (meget viktige personer) på et høyere nivå i FN, i Europa og den rekke av land vi gir utviklingshjelp til. Der er det internasjonal anerkjennelse og priser å hente.

280 millioner hvert år i foreløpig fire år fremover til PLO gir ære i FN, og kanskje i Gaza og Jeriko. En halv milliard til Sør-Afrika, fra naturens side et av verdens rikeste land, føyer seg pent inn som en fortsettelse av det milliardbeløp Norge siden 1970 har forært ANC uten kontroll på hva pengene har gått til.

Makt er som dop. I en gammel historiebok het det om augurene i Roma at «når de møttes, smilte de til hinanden, ti de visste at de bedro folket». Den følelsen kan man ha når man ser hvor lettvinnt statsminister og utenriksminister gir bort penger. De som går inn for slik hjelp til Sør-Afrika, bør først ha lest Per Kristian Haugens — Aftenpostens meget dyktige Afrika-spesialist — beskrivelse av hvilke lønninger det nye sjikt av ledere, parlamentarikere i Cape Town og i regionene, har bevilget seg. Der var det ikke antydning penge-mangel. Bortsett fra at deres valuta har sunket drastisk. Norge skal ikke bare gi, men også garantere for lån.

Ja, du Peer Gynts ektefødte sønner og døtre!

Anton Olstad

Ja, vi elsker EU!

Nå er jeg så lei alle EU-innleggene i Deres avis! Finnes det ikke annet å skrive om?

Jeg var så heldig å finne en marihøne i dag. Den ville ikke fly fra meg. Det var et mye lykkeligere framtidstegn enn denne hersens EU. Som mannen gjorde som var alt for glad i jordbær. Han spiste tre kurver i en sleng. Etter det smakte han ikke jordgubber mer. Jeg foreslår at vi lager en ny nasjonalsang: «Ja, vi elsker (eller elsker